

## של רבי נחמץ מברסלב

כל מה שמתנגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתנגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"ב ב', סו)

### טוב להגיד ולשיר **נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ מאומן** לזכות לכל הישועות

#### פרשת מצורע

**ועץ ארז ואזוב ושני תולעת ... (ד, ז)**

נגעים באים על גסות הרוח, כמו שפירש רש"י בפרשת מצרע, על פסוק "ועץ ארז ואזוב ושני תולעת". וזהו בחינת ארבעה מראות נגעים כנגד ארבע בחינות שיפלות (כמבואר בלקוטי מוהר"ן א', סימן י"ד: שיסבר גאוותו מארבע בחינות שיפלות, כי צריך האדם להקטין את עצמו לפני גדולים ממנו ולפני בני אדם כערכו ולפני קטנים ממנו, ולפעמים שהוא בעצמו קטן שבקטנים, וצריך להקטין את עצמו כנגד מדרגת עצמו), שהם מכניעין ומתקנין בחינות ארבעה מראות נגעים שבאים על גסות. (לקוטי הלכות - הלכות ערלה ה' - אות י"ט)

**ורחץ במים ... (ז, ח)**

כל הטמאים אינם עולים מטמאתן כי אם על ידי מים, וכן אי אפשר לכנס לשום קדשה כי אם על ידי מים, כגון הכהנים בעבודתם. וכן בבקר בקומו, וכן קדם תפלה ותורה צריכין לטבל או לטל ידיו במים, וכל זה מחמת שהמים קדמו לכל הבריאה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. נמצא שעיקר חידוש העולם התחיל מן המים, ועל כן שם עיקר שורש הדעת של אמונת חידוש העולם, שעל ידי זה עיקר הטהרה, ורק על ידי זה נכנסין בעבודת השם, כי זה עיקר יסוד האמונה הקדושה, בחינת "בראשית ברא אלקים" שהוא התחלת התורה, וזה עיקר הקדשה והטהרה. ולהפך, כל הטמאות נמשכין מזהמת הנחש, שהוא בחינת כפירה בחידוש העולם, חס ושלום. ועל ידי טהרה במים, על ידי טבילה או נטילה כפי הדין, זוכין להמשיך על עצמו הארת מימי הדעת שיתגלה לעתיד, בחינת "כי תמלא הארץ דעה כמים לים מכסים", שעל ידי זה זוכין לאמונת חידוש העולם, שכל הקדשות וכל עבודת השם תלויים באמונה זו, כי זה יסוד התורה והעבודה, לידע ולהאמין שהוא יתברך יחיד וקדמון, וברא את העולם יש מאין המחלט (לקוטי הלכות - הלכות נטילת ידיים בסעודה ד' - אות ד' לפי אוצר היראה - מקוה, אות ה')

**שבעת ימים ... ורחץ בשרו במים חיים וטהר ... (טו, יג)**

העיקר שצריך להאמין שבכל יום ויום נעשים חדשות לגמרי. על כן צריכין להמתין ולהמתין עד יגיע יום ישועתו, כי ה' יתברך מצמיח ישועות בכל יום, כמו שאומרים בברכת קריאת שמע בכל יום, עושה חדשות וכו' מצמיח ישועות וכו', רק אף על פי כן צריכין להמתין הרבה עד תצמח ותתגלה ישועתו בשלמות.

וכל זה רמזה לנו התורה הקדושה בדיני טהרת הטמאים שר"ב טהרתן תלוי בימים ובזמן כפי ערך טמאתן, כגון הטמאים ביותר כמו טמא מת וזב ומצרע צריכין להמתין שבעה ימים וכו', ובעל קרי וכיוצא צריכין להמתין יום אחד עד שיעריב שמשן ויתחיל יום שלאחריו, וכל זה הוא בחינה הנ"ל שבכל יום ויום נעשים חדשות לגמרי, ועל כן זה שנטמא ורוצה להטהר צריך טבילה במקוה, כדי להמשיך עליו קדשה וטהרה ממקוה העליונה שהוא המקוה של שבועות שהוא המקוה של שער החמשים, כמו שכתוב בכוונות האר"י ז"ל ומובא בהתורה וביום הבכורים הסתרה (סימן נו) עיין שם, כי משם נמשך הטהרה לכל הטובלים במקוה להטהר מטמאתו. ואחר שהתחילו להטהר על ידי המקוה הקדושה עדיין לא נגמר טהרתן

בשלמות וצריכין להמתין עד שיעריב שמשן של זה היום ויתחיל יום שלאחריו, כמו שכתוב: "ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים", להורות שהמשכת הטהרה והקדשה תלויה בימים, שכל מה שבא ונתחדש יום אחר נתוסף ונתחדש קדשה יתרה מלמעלה, כי רק בשביל זה ה' יתברך מקיים עולמו מששת ימי בראשית עד הסוף, ובכל עת הוא בורא יום ולילה וכו', כי כל יום ויום של כל ימי עולם הוא בריאה חדשה ממש, כי יום הזה עדיין לא היה מעולם. וצריך כל אחד לשום לב לזה ולהודות לשמו יתברך בכל לב על זה בכל יום ויום ולומר "ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית" בלב שלם בכל יום וכו'. ועיקר התחדשות בכל יום ויום הוא רק בשביל להמשיך ולהאיר מקדשתו העליונה עלינו מחדש לעורר אותנו להתחדש בכל יום ויום ברצונות חדשים וחזקים וכו' לה' יתברך:

ועל כן הטמא שטבל והתחיל להטהר אינו רשאי לאכל בתרומה עד שיעריב שמשו ויבוא היום שלאחריו, כי כפי טמאתו, אף על פי שהתחיל להטהר וטבל במקוה, אף על פי כן אינו יוצא מידי טמאתו בשלמות עד שימתין על התחלת היום שלאחריו שיהיה נמשך יום חדש קדשה חדשה רצונות קדושים חדשים, ואז דייקא יטהר לאכל מן הקדשים. (לקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר ה' - אות מ"א)



#### סיפור

(ימי מוהר"ן) (רבי נתן) - כ"ג המשך) © ... אחר-כך באתי לנעמירוב, ורציתי לכנס לבית אבי, נרו יאיר, וחרה אפו בי מאד על אשר הייתי בזסלב והשלכתי מנגד כבוד הרבנות דקהילת-קודש מאהלוב, שרצה חותני זכרונו לברכה להשאיר אותי במקומו כנ"ל ולא רצה אבי, נרו יאיר, להניח אותי לכנס לביתו, והיה לי צער ויסורים מזה, ושבתתי בבית אחותי זכרונה לברכה אחר שבת נסעתי לברסלב, וישבתי שם משתומם כמה ימים, ולא מצאתי עגלה למאהלוב ודעתי הייתה מבלבלת מאד מרובי היסורים והמניעות, כי לא היה לי למי לפנות, כי-אם לישועת השם יתברך כי רבנו זכרונו לברכה לא היה בביתו, ובבית אבי אין לי מנוחה כנ"ל, וגם לבית חותני קשה לי לחזור, כי אין לבם עמי על עניין נסיעתי הנ"ל, על-כן לא הייתה דעתי צלולה כלל וגודל עצם היסורים בפרטיות אי אפשר לבאר ואחר איזה ימים נתיישבתי ושכרתי עגלה, ונסעתי למאהלוב, ולא מצאתי חותני וחמותי בביתם, כי כבר נסעו לקרמיניץ כנ"ל, וישבתי במאהלוב עד ראש-השנה:

#### מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב מ"ז) **ב"ה, כי שבט תשכ"א, טבריא.** נפשי ולבי, המשוטט בכל השערים לחפש ולבקש את קול השיר והניגון הנורא של הצדיק, שעל-ידו עיקר החיות והקיום של כל ישראל, אשרי חלקו. שלום רב. מרב אהבתך יומם ולילה לא אשכחך להתפלל על שלומך וטובתך! על-ידי השלום והאהבה מתוועדך אחד עם חברו, ומסבירך זה לזה התכלית האמתית, וממשיכין השגות אלקות להכיר ולידע את הבורא יתברך, עד שעל-ידי זה נתבטל דעת המינים שאומרים אין עולם אלא אחד.

#### לזכרון נצח מורינו

ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה זצ"ל

הוא לקח ממני ספר "ליקוטי מוהר"ן" ונכנס לחדר שלו בישיבה ולמד ב"ליקוטי מוהר"ן", אז נעשה רעש גדול בישיבה "אהרון לוריא לומד..." ואמרו לו: "מה אתה עושה?", אני רוצה ללמוד רק ספרי ברסלב, יהיה מה שיהיה", אז סיפרו להרב רב משה קלירס ורב מוטל (מסלונים), והגבאים של הישיבה, אז אמרו לו: "טוב, אתה רוצה להיות ברסלב? אתה יכול להיות, רק תדע שאתה תקבל משכורת כמו ישראל בער, תשאל אותו כמה הוא מקבל, שני לירות לחודש, אתה תקבל שני לירות לחודש, כמו ישראל בער", אז הוא אמר לי: "איך אפשר, איך אפשר להתקיים? אני מקבל עשרים לירות לחודש ולא מספיק לי, מה אני אעשה עם שני לירות? אז אי אפשר", הוא אמר לי בכל פעם שראה אותי: "אני מקנא בך, לא יכולתי לעמוד בנסיון", ואני היה לי שני לירות לחודש, ורקדתי כל הלילה ונסעתי למירון ולירושלים, והיה לי, והיה לי חיים טובים, העיקר הייתי להשם יתברך...

שלום בא על-ידי אמת, ועיקר תיקון וברור האמת הוא על-ידי הצדיק האמת שהוא בחינת עצם נקדת האמת שבישראל, אך השקר התגבר כל-כך עד שהכניס הבעל-דבר ערבובייה גדולה בין ישראל, עד שנעשה האמת עדרים עדרים, וכל אחד אומר שאצלו האמת, והקים בעולם ראשים ומנהיגים של שקר בחינת נביאי השקר, והם חולקים על נקדת האמת ורוצים להסתיר ולהעלים אותו לגמרי, ומזה עיקר אריכת הגלות. ועליהם נאמר "שריד סוררים וחברי גנבים" וכו', כי הם עיקר הגנבים שגונבים דעת ההמון, ומסתירין אור נקדת האמת כל-כך עד שאי אפשר לעמוד עליהם. אבל אף-על-פי כן "ואתה מרום לעולם ה'", כי ניצוץ אחד מקדשת האמת של הצדיק האמת ומקדשת אור תורתו האמתית שמאיר ומתנוצץ בלב איש הישראלי החפץ באמת, ומטה דעתו ולבבו אל האמת לאמתו - הניצוץ הזה הוא שורף ומכלה כל השקרים וההטעאות שלהם וכיוצא בהם, כי "שפת אמת תיכון לעד". וקשטא קאי!

(עצות המבוארות - חודש ניסן, א-ב)

## עצות ותפילות

ימי חדש תשרי. היינו שכמו בחדש תשרי, בימי ראש השנה, יום כפור, סכות ושמיני עצרת, צריך לעסק בתשובה ובענייני יראת השם וקיום המצוות יותר מבכל השנה, כך גם בניסן צריך לעסק בתשובה וביראת השם וקיום המצוות יותר משאר ימות השנה.

ניסן הוא בחינת תיקון הברית. היינו שחדש זה מסגל לתקון הברית יותר מכל עת אחרת בשנה, אם עוסקים בעצות המסגלות לתקון הברית, כמבאר בספרי רבנו זכרוננו לברכה, שמדת השמחה מועילה מאד לתקון הברית. היינו שלא לתת לעצבות ולדאגות לשלט על המח ועל הלב, רק להתחזק במידת השמחה, הן בהרחבות גשמיות, כפי שמבאר רבנו את הפסוק (תהלים ד, ב) "בצר הרחבת ליי", הן ברוחניות צריך להתחזק בשמחה על ידי הנקדות הטובות שמוצא בעצמו, כמבאר בלקוטי מוהר"ן (ח"א סי' רפ"ב) בתורה "אזמרה לאלקי בעודי". ועל ידי מידת השמחה כראוי, ממשיכים את קדשת חדש ניסן ושמחתו לכל השנה כלה, שכל השנה כלה יוכל להתחזק בשמחה כראוי, ועל ידי זה יצא ממקרה לילה רחמנא לצלן, ויזכה לתקון הברית.

... ותעזרנו להמשיך קדשת חדש ניסן, ראש חדשים, עלינו ועל כל-ישראל. וכשם שהוצאת בו את עמך ישראל מגלות מצרים, ערוות הארץ, שהוא פגם הברית, כן ברחמך הרבים, תושיעני ותגאלנו בכל דור ודור, בכל שנה ושנה, לכל נפש ונפש מעמך ישראל, שתצילנו כלנו בכח קדשת החדש הזה ראש חדשים ראשון הוא לחדשי השנה, שהוא חדש ניסן הקדוש, גאלת וישועת ישראל, שנוכה כלנו על-ידי-זה לגאלת הנפש באמת, שתגאלנו ותפדה נפשנו מהרה מבאר שחת מטיט היון, ותוציאני ממצלות ים. ותציל נפשתינו האמללות מאד מפגם מקרה לילה חס ושלוש ולא נכשל בעוון זה לעולם, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, לא בשוגג ולא במזיד, לא באנס ולא ברצון.

אבינו מלכנו חמל עלינו, אבינו מלכנו חוס ורחם עלינו, אבינו מלכנו חמל על עוללנו וטפנו. ותעזרנו להמשיך קדשת ושמחת ניסן על כל השנה כלה, ונוכה להיות בשמחה תמיד, ולהביא תמיד שחוק ושמחה ועז וחדוה בכל המלאכים הקדושים, ויהיה הוד והדר לפניהם עז וחדוה במקומם בכל השנה כלה, כמו בחדש ניסן. ונוכה תמיד לתן חיזוק ותקף להמלאכים הקדושים על-ידי שמחתנו, ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד בכל עז ותעצמות. ויבטלו כח השדים והקלפות, ולא יתנו להם שום יניקה מהשפע הקדושה היורדת לנו, עד שנוכה למאכלים ומשקאות מבררים, ולהנצל על-ידי-זה מטמאת מקרה לילה, חס ושלוש, ולהיות קדושים וטהורים תמיד (לקוטי תפילות ב - מתוך תפילה ה')

עיקר השלום הוא לחבר שני הפכים, וכשאתה רואה שני אנשים שהם שני הפכים ממש, אל תאמר שאי אפשר לעשות שלום ביניהם, כי אדרבא זהו עיקר שלמות השלום, להשתדל שיהיה שלום בין שני הפכים. ולזכות לשלום הוא על-ידי הצדיק המאיר האמת בלב כל אחד, ומרבה שלום בעולם, וגם עושה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים.

אם היו וכו' וכל החברים חותרים בכל כחם לטעם צוף דבש נעם החכמה של הצדיק החכם האמתי, החופר בארות ומעינות חדשות, מעינות החכמה שאינם פוסקים, הנובעים שמן אפרסמון וכל מיני ריחות טובים יקרים ונפלאים שמטהרים ומנקים מכל הלכלוכים והתועבות ומכל הטמאות שבעולם, אזי בודאי היה נעשה שלום נפלא ואהבה ואחדות גדול ביניהם.

המעתיק הקשור לך בקשרי אהבה  
בל ימוט לעולם. ישראל דב אודער

## ללמוד ספרי ברסלב בכל מקום, זה סימנים על הגאולה..

## שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)  
... צריכים לדבר בזה יומם ולילה, לא לישון ולא לאכול, אין לי זמן, צריכים לרחם על בנינו ועל דורותינו ועל עצמינו, לדבר רק בזה, "מי האיש החפץ חיים", מי שרוצה להסתכל ולהיות עבד להשם ולעבוד השם באמת, זה רק רבנו, צריכים להודיע לכל העולם, ואנחנו רואים שכל העולם הם מבינים את זה, הם ממשיכים עצמם לרבנו, אוי, אוי, כמה הייתי אכזרי, האבא שלי היה לו הגיהנם בזה העולם, הוא היה עיור בשתי עיניו, ועני כזה ובשפלות כזה, ואני הייתי בבית כזה, ויש לי נסים איך נשארתי בחיים בעניות כזה, לא היה לי איזה לחם, אני רציני איזה טיפה של שמן זית, ואני בכיתי "תן לי עוד טיפה", אז האמא צעקה עלי: "אבל אני צריך את השמן בשביל שבת!", וברוך השם אני עמדת...

האבא בכה לפני: "אני האבא שלך, אני יודע כי אתה עודך צעיר, אתה לא מבין, ברסלב לא... שום שידוך לא ירצה אותך, ואתה עני, אין לך כסף, הוא בכה, הוא והאמא, והאחים בכו אותי, ואני הייתי אכזרי על האבא ועל האמא, ואמרתי: "רק ברסלב!", עכשיו אני רואה איך נראים השקרנים, איפה הם, לא נשאר לעולם כלל, רק ספרי ברסלב, זה בורא עולם חדש, כל דיבור של רבנו, ואנחנו צריכים למסור נפשנו על זה ולהכניס בליבנו ובלב זרעינו ודורותינו, ולדבר תמיד רק בזה, איך זוכים לצאת מן העוונות ומן התאוות, איך זוכים לתקן, כח רבנו הקדוש, הוא גילה לנו שהוא יכול לעזור לנו, הוא יכול לתקן אותנו כמו שאנחנו.

כל תורה שגילה רבנו בעולם, כל דיבור שגילה בעולם, זה כל חיותנו ותפארתנו, ואנחנו צריכים לרחם על עצמינו ועל דורותינו ועל זרעינו, להודיע לכולם, לכל העולם, שיש עכשיו בדורות אלו, בחושך הזה, יש כבר אור כזה שהוא יכול לעזור לנו, להוציא אותנו מן העוונות ומן התאוות ולתקן הכל.

רב אהרן לוריא הוא היה יחסן מפורסם והיה למדן, הייתי שכן אתו בישיבה, והוא ראה מה שאני סובל, אז הוא היה לו קנאה עלי,